

Fransk politiker Vereycken til Sputnik: Catalansk ja i folkeafstemning om uafhængighed skal ses i sammenhæng med en mere generel plan for at opsplitte Europa

7. okt. 2017 – De catalanske og kurdisk-irakiske folkeafstemninger om uafhængighed kan ses som et tegn på en mere generel plan, der har til formål at opsplitte Europa og ligeledes Mellempøsten, sagde den franske politiker og journalist, Karel Vereycken, til Sputnik, idet han refererede til Leopold Kohrs efterkrigsidé om at »kantonisere« Europa og transformere det til en samling små, selvstyrende enheder. Vereycken, der er redaktør for den franske avis *Nouvelle Solidarité*, er også vicepræsident for den franske, politiske bevægelse, Solidarité & Progrès, og tidligere talsmand for den franske præsidentkandidat Jacques Cheminade, sagde, at Madrid har god grund til at gå »i panik«.

»Den Spanske Nationalbank sagde i sin september-rapport, at den spanske stat har pumpet €54,3 mia. af statens midler ind i de rådne banker. Foreløbig er kun €3,8 mia. blevet tilbagebetalt af bankerne, mens yderligere €10 mia. fortsat forventes at strømme tilbage til statskassen. Dette betyder imidlertid, at spanske skatteborgere betalte €40 mia. for at redde bedrageriske, tyvagtige banker for at redde eurosystemet!«, sagde Vereycken til Sputnik.

Under disse omstændigheder er udsigten til, at Catalonien, der tegnede sig for 19 % af Spaniens bruttonationalprodukt sidste år, ville begynde at opkræve egne skatter – som baskerne allerede gør det – Madrids mareridt, understregede den franske politiker. Han sagde også, at situationen efter folkeafstemningen ikke er så klar som det synes: »Man kan ikke virkelig vide, hvor mange mennesker, der stemte, og for hvad, eftersom det hele blev til en stor happening«, sagde han, og at »vælgernes identitet blev ikke tjekket, skoler var lukkede og folk stemte i gaderne«, mens andre ikke gik hen for at stemme »af frygt«.

Med en kommentar om måder, hvorpå den spanske, politiske krise kunne løses, antog han, at »Madrid kunne organisere en rigtig folkeafstemning i Catalonien

med deltagelse af internationale observatører«. Han gjorde opmærksom på, at »det fungerede i Skotland, hvor separatisterne tabte ... Skulle catalonierne beslutte anderledes, bør det være en fredelig proces, i lighed med den Tjekkiske Republik«, forklarede politikerens med reference til den ublodige opløsning af Tjekkoslaviet til den Tjekkiske Republik og Slovakiet i 1993.

Men, det er ikke så ligetil med det catalanske ja til uafhængighed, iflg. den franske ekspert. »Bag visse politikeres egoer og planer, får timingen mig til at mene, at dette er en prøveballon for en hel ny måde for kaosmanagement, organiseret fra toppen«, sagde han, med reference til bogen, *The Breakdown of Nations*, af økonom, jurist og politolog Leopold Kohr, Winston Churchills protégé. Kohr gik ind for ideen om at fragmentere europæiske lande til små, selvstyrende enheder. I sin artikel fra 1941, »*Disunion Now: A Plea for a Society Based upon Small Autonomous Units*«, insisterede økonomen på, at Tyskland, Frankrig, Italien, Rusland og andre lande skulle »kantoniseres«. Ifølge Vereycken ser det ud til, at Kohrs plan i øjeblikket er ved at tage form i Europa. »For hard-core Europa-venlige må de store, historiske nationalstater i Europa splittes op i mindre enheder med 5 til 8 mio. indbyggere for at få den europæiske befolkning til at acceptere en imperielignende, overnational EU-superstat. Det passer på Catalonien, Flandern, Skotland, Lombardiet osv.«, sagde Vereycken og påpegede, at planen for et Europa, der var baseret på etnisk-kulturelt definerede territorier, oprindeligt blev advokeret af Adolf Hitler.

Ideen blev offentligt taget op af Churchill og briterne efter Anden Verdenskrig. »De ville knække ryggraden på Charles de Gaulle, der altid var modstander af et føderalt Europa, der bestod af 'regioner', og forsvarede et Europa 'fra Atlanterhavet til Uralbjergene', som en alliance og et samarbejde mellem suveræne nationalstater«, understregede Vereycken. Briterne på deres side hældede mod »del og hersk«-planen, »for at transformere Europa til en stødpudestat, de kunne manipulere i deres store, geopolitiske skakspil mod Rusland og resten af Eurasien«.

Som Vereycken understregede, så fik BRIKS' hastige fremvækst og gennemførelsen af det Kina-ledede Nye Silkevejsprojekt det globale finansoligarki »til at gøre alt, hvad de kunne, for at ødelægge det, der udgør hovedkilden til modstanden mod deres globalistiske dagsorden: nationalstaterne«. Han nævnte artiklen fra 2016 i den spanske avis, *La Vanguardia*, som gjorde opmærksom på det faktum, at George Soros' Open Society Foundation finansierede de catalanske separatister. »Madrid har vist stor interesse i at gå med i den Nye Silkevej, og dette kunne være grunden til, at de bliver mål for destabilisering«, foreslog han.

Vereycken mener, at EU-bureaukraterne i Bruxelles ikke er særligt imod ideen om

Spaniens opløsning: Det ville være meget lettere for eurokrater at styre små enheder end store nationalstater. »Hvis Catalonien forlod Spanien, ville EU-etablissermentet utvivlsomt, efter et kortvarigt ramaskrig, tilbyde det, det behøver for at overleve: et marked (EU) og en valuta (euroen)«, sagde han og fortsatte, at »de fleste europæiske byer og storbyer allerede har deres egne, beskidte, hemmelige aftaler med Bruxelles, uden for enhver national ramme«.

Kohrs idé viste sig at være smitsom: »I 2004 promoverede en anden bog, med titlen, *Size of Nations*, skrevet af Alberto Alesina og Enrico Spolaore, også den vanvittige idé, at økonomisk integration under en enhedsvaluta tilbyder alle betingelser for nationers opbrydning«, sagde Vereycken. Når denne udvikling først »viser sig succesfuld« i EU, »vil den selvfølgelig blive 'tilbudt' til Kina og den Russiske Føderation«, advarede han og påpegede det kurdiske spørgsmål som eksempel.

»Irakisk Kurdistan er en tragedie, et land og et folk, der er blevet endeløst manipuleret i geopolitiske spil«, bemærkede Vereycken. Idet han nævnte det faktum, at Israel støttede de irakiske kurderes folkeafstemning om uafhængighed den 25. sept., kun seks dage før afstemningen i Catalonien, antog den franske ekspert, at »visse folk i Tel Aviv, der er tilhængere af det britiske, geopolitiske paradigme, foretrækker et 'balkaniseret' Irak og et 'balkaniseret' Iran.«

»Det globale finanskrak er i gang«, påpegede Vereycken, »og dem i toppen vil have en ny mørk tidsalder med gensidig nedslagtning og endeløs opsplittning«. Alternativet – inklusive for Israel og Kurdistan – »er at blive en del af et udstrakt projekt for gensidig win-win-udvikling, som det foreslås af dem i Centralasien og Kina, der promoverer infrastruktur-forbundethed i Ét Bælte, én Vej / den Nye Silkevej«. Vereycken konkluderede med at citere et gammelt, kinesisk ordsprog: »Hvis du vil være rig, så byg en vej«.